

ENTERRAMENT DE MN. RAFAEL PORTÚS I ARIMANY

Parròquia de Sant Feliu de Torelló, 9-5-2019

Dijous de la tercera setmana de Pasqua

El nostre germà, Mn. Rafael Portús i Arimany, ha estat cridat a la casa del Pare. Aquesta és la nostra mirada cristiana davant la mort del qui ha fet camí amb nosaltres. I els qui estem units a ell, fem ara la caritat de pregar per ell en les seves exèquies cristianes. Preguem amb caritat i amb esperança. Preguem amb la certesa que no és pas la mort la qui ha guanyat la batalla, sinó que ha estat la Vida, ha estat Crist el vencedor de la mort, el vencedor de la mort del nostre germà, amb el seu misteri pasqual, amb la seva mort i resurrecció. Aquesta és la nostra esperança. I preguem amb caritat per ell. Ho feu vosaltres, els seus familiars, i ho fem la família sacerdotal i eclesial. I el nostre deure de caritat es revesteix d'agraïment per tot el que ell ha fet per nosaltres, en la fidelitat a la vocació rebuda i en la generositat en el seu servei. Ell, en la seva llarga vida sacerdotal va voler servir fidelment i generosament, posant tots els seus dons, la seva intel·ligència i el seu amor al servei dels germans.

En l'evangeli que ens ha estat proclamat en aquesta celebració hem escoltat com Jesús expressa la seva missió i, en aquesta, la seva identitat més pregona. Ell és el Fill de l'etern Pare, enviat per a portar la salvació a la humanitat. Tota aquesta dinàmica té una sola font i una sola realització: l'amor misericordiós del nostre Déu. I també nosaltres, en aquesta pregària pel nostre germà, volem contemplar l'amor en la seva vida, amor rebut i amor ofert. Ens ha dit Jesús: *Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat*. Mn. Rafael Portús fou un home de fe, un cristià de soca-rel. És impensable per a tots nosaltres d'imaginar-lo sense la seva fe en Crist. I aquesta fe té la seva arrel en el trobament amb Crist. Des de la seva infància, en la seva família profundament cristiana i en aquesta seva parròquia natal, va anar acollint l'atracció de Crist, per a ser del tot d'ell. La fe no és mai una atracció per la força. És l'atracció de l'amor la que fa possible la fe en el més íntim del cor d'una persona. Un amor que obre la porta a la veritat, a la saviesa, a la justícia, a la llibertat, a la llum. I tot això no són meres idees o sentiments, sinó una Persona, Jesús, el Fill etern del Pare. Recordem aquelles belles i profundes paraules de Benet XVI: «No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó pel trobament amb un esdeveniment, amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva» (DChE, 1). Per això, en aquests moments, donem gràcies al Senyor per la fe que va posar en el cor del nostre germà, Mn. Portús, i també per la seva fidelitat al do rebut. La grandesa fonamental d'una persona humana és la seva capacitat de relacionar-se i, de manera principal, amb el misteri de Déu, que portem en el nostre cor i és la clau per a trobar el sentit ple de la vida.

Els qui creuen tenen vida eterna, ens ha dit Jesús. El qui es deixa trobar per Jesús, en paraules del sant pare Francesc, «són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria» (EG,1). El do de la fe acollit en el cor d'una persona fa possible una realitat distinta. No solament obre la porta a l'esperança de la vida eterna, sinó que també fa possible una vida en plenitud. No és pas que el cristià visqui realitats distintes de les que viuen els qui no creuen en Crist, sinó que les realitats de la vida, tant les bones com les no tan bones, són viscudes de diferent manera, amb una llum que ens fa capaços d'albirar amb esperança, de saber que hi ha un sentit en la vida, que l'amor és el fonament de tota l'existència, que no som sols en la nostra lluita per viure i estimar, que hi ha una presència que, si bé en el misteri, és més real que la mateixa realitat. D'aquest sentit profund d'una vida viscuda des de la fe en Crist del nostre germà, Mn. Rafael Portús, avui en donem gràcies. I en la nostra pregària presentem al Senyor tota la seva vida. Tot allò de què nosaltres som testimonis, però també tot allò que en el seu cor i en l'anonimat ell visqué i que fou plaent als ulls de Déu.

Les paraules de Jesús, que hem escoltat: *Els qui vénen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia*, ens omplen d'esperança i de joia profunda en mirar el nostre germà que ha tancat els seus ulls a la llum d'aquest món. I ens omplen d'esperança i de joia perquè ens fan mirar amb gosadia la mateixa mort i, com sant Pau, li podem dir: *Oh mort, on és la teva victòria?* (1Co 15,54). Perquè la nostra fe ens dóna la certesa de la victòria sobre la mort. Som en el temps de Pasqua; un temps litúrgic en què ressona de manera sempre nova la gran notícia de l'Església en tots els temps i en tots els llocs: Crist ha ressuscitat! Ell és viu! És el vivent! Jesús ha ressuscitat per a no morir mai més. I la seva victòria és també la nostra victòria, si en ell creiem, si a ell estimem. L'esperança de la vida cristiana va més enllà d'aquest món. L'esperança en Crist ressuscitat obre la porta de l'eternitat. I no solament una eternitat en el record de Déu, sinó en la resurrecció del darrer dia. El nostre pobre cos que enterrem amb debilitat serà cridat a participar de l'eternitat de Déu. El futur de la humanitat no és un planeta ple de tombes i perdut en la immensitat de l'univers. El futur de la humanitat és la vida amb Déu, amb tota la realitat del nostre ésser, ànima i cos, en el cel nou i la terra nova. Aquesta és la gran esperança en què sempre cregué Mn. Rafael Portús. I amb aquesta esperança preguem per ell.

Estem celebrant l'Eucaristia oferta en sufragi pel nostre germà, que ens ha deixat per a anar a la casa del Pare. Preguem i oferim per ell el millor que tenim: el sacrifici de Crist per la nostra salvació. I la nostra pregària s'adreça al Pare de les misericòrdies a fi que usi de misericòrdia amb ell i el purifiqui de totes les taques de pecat que poguessin restar en el seu cor, per tal que pugui gaudir ja era de la plenitud de la salvació en la vida eterna. Oferim l'Eucaristia, que és primícia de vida eterna. Hem escoltat que ens deia Jesús: *Jo sóc el pa viu baixat del cel. Qui menja aquest pa viurà per sempre*. Qui creu en Jesús i s'alimenta d'ell mateix, del seu Cos i la seva Sang, té en ell la vida eterna. Creure i alimentar-se

de Crist és promesa de vida per sempre. Per això mateix, Mn. Rafael Portús estimava l'Eucaristia i sempre tenia el deler de celebrar-la i de participar-hi. També era feliç celebrant-la per als seus germans.

La celebració de la santa Missa és essencial per a la vida dels cristians. Per això el Senyor suscita, enmig del seu poble, aquells servidors seus que el facin present en la celebració de l'Eucaristia. Mn. Rafael Portús és un dels molts joves d'aquells seus temps que amb generositat escoltaren la crida a lliurar-se als serveis dels germans, perquè mai no manqués el pa de l'Eucaristia, la presència de Crist, bon Pastor enmig del seu poble. Els temps han canviat i la fe en Crist en el cor de molts s'ha refredat. També són molt pocs els qui acullen la crida a servir el Senyor en la vida consagrada o sacerdotal. El testimoniatge dels sacerdots com Mn. Rafael Portús ens manifesta que una vida lliurada a favor dels germans és plena i fa molt de bé allà on la providència els fa presents. És molt bo i oportú que, en el moment del darrer comiat a un sacerdot de Crist, demanem al Senyor la seva misericòrdia a favor de tots nosaltres: Senyor, que la fe cristiana no mori enmig del vostre poble. Senyor, doneu-nos els pastors que necessitem per al servei de les nostres comunitats i parròquies. Senyor, que no ens manqui mai el Pa de l'Eucaristia, ni aquells que el llesquin essent presència vostra enmig nostre. Us necessitem, oh Crist, perquè sense vós no hi ha ni vida ni llibertat.

A la Mare de Déu de Rocaprevera adrecem la nostra mirada de fills, com ho va fer tantes i tantes vegades Mn. Rafael Portús. I avui aquesta nostra mirada és plena de caritat i esperança, tot pregant pel nostre germà que ens ha deixat. Que ella, mare de tendresa i de misericòrdia, li sigui mare amorosa i el porti a les seves mans vers el seu Fill, nostre Senyor Jesucrist, el Salvador i la salvació de tota la humanitat, el qui ha mort, però ara viu eternament, i a qui sigui donat tot honor i tota glòria pels segles dels segles. Amén.